Setmana del 6 al 12 de Juliol

Vol 15

CASAL DE GENT GRAN DEL BAIX GUINARDÓ

BUTLLETÍ SETMANAL

El Casal a casa

SALUT

- Gaudeix dels parcs i jardins de Barcelona.
- Les piscines de Barcelona per aquest estiu.
- Circuits gimnàstics al aire lliure.
- Beneficis de beure aigua en dejú.
- Cuina del món: Mochis (Japó).

ENTRETENIMENT I CULTURA

- Visita el recinte modernista de Sant Pau.
- Concerts d'estiu al Parc Güell (Juliol).
- Cicle de cinema Shoga, per celebrar l'orgull LGTBI.

NOVES TECNOLOGIES

- **Canal Youtube Gran Gent en Xarxa Horta-Guinardó.**

Nous tutorials de programes per fer videotrucades (Jitsi i Zoom).

LA VEU DELS SOCIS

Si esteu interessats en participar en aquesta secció del butlletí amb els vostres textos, articles, poesies, etc... podeu enviar-los a la direcció de correu electrònica infobaixguinardo@gmail.com

No sóc racista, però ...

El racisme no es pot eliminar només amb discursos, lleis o pantalles negres a les nostres xarxes socials, el canvi és molt més profund.

Un cop més, la difusió del vídeo de la mort d'una persona negra com a resultat d'una actuació policial desproporcionada als Estats Units ha posat a el racisme en el punt de mira. Un cop més les protestes en aquest país han literalment incendiat seus carrers i, per gairebé tot el món, s'han anat donant reaccions que expressen d'una o altra manera el rebuig a aquest racisme que una vegada més ha causat mort i indignació.
Allò que sembla més costós posar en el punt de mira i reconèixer és que el racisme que exclou, restringeix, limita, discrimina i mata no només és una lamentable realitat històrica als Estats Units, sinó que també està present als nostres barris, a les nostres ciutats. Sí, el racisme està molt present en el dia a dia de moltes persones a Europa, a tota Amèrica, a Àsia, Oceania i Àfrica. Perquè sí, “nosaltres no som racistes”, però... però tots i totes tenim càrregues socials, prejudicis i estereotips respecte a persones, cultures i colors de pell. Evidentment, no sempre són negatius, però només cal fer una revisió personal i sincera per adonar-nos-en.
El problema del racisme és que moltes vegades no és evident, sinó més aviat subtil. El problema del racisme és que no només s'expressa a través d’algunes persones, sinó que ha permeat lleis, polítiques i institucions públiques i privades. El problema del racisme és que en molts àmbits s'ha normalitzat com a part d'aquesta "mala sort" que tenen algunes persones per ser diferents o per ser part d'una minoria en un context determinat. El problema del racisme és que en el pla quotidià s’invisibilitza, es justifica i es creu que és una situació aïllada i aliena al nostre entorn social proper. El problema del racisme és que si no ho has patit o vist en primera línia és molt difícil que creguis que existeix i es dóna, ja que sempre és més fàcil intentar justificar-lo i anomenar-lo d'una altra manera abans que reconèixer-lo amb tota la seva cruesa.

El problema del racisme és que sempre ha existit com una reproducció de les relacions de poder a la societat i que, per tant, forma part conscient i inconscient de moltes pràctiques socials que jerarquitzen, oprimeixen i estigmatitzen. El racisme travessa les nostres emocions, percepcions, relacions, sabers, interessos i formes de vida, però seguim negant que així és, que és aquí i ara.
És per això que el racisme no es pot eliminar només amb discursos, lleis o pantalles negres a les nostres xarxes socials, el canvi és molt més profund. També per això la lluita contra el racisme no pot partir d'aparents superioritats ètiques, morals i intel·lectuals, ni assumir-se com a exemple de sensibilitat i empatia davant dels que són diferents a nosaltres; va més de comprensió, educació, reivindicació i empoderament per trencar les estructures d'opressió i desigualtat.
És per això que l'inici de la fi del racisme parteix d'una revisió personal, de reconèixer i qüestionar l'origen dels nostres prejudicis, perquè insisteixo, totes i tots en tenim algun; de trencar i trobar l'origen dels estereotips que hem assimilat, de donar-nos compte dels privilegis de què gaudim per les nostres característiques i entorn personal.
La fi del racisme només arribarà quan algú aliè als temes de drets humans o sense sensibilitat en la lluita antiracista s'aturi davant d'un text com aquest o reaccioni davant d'una situació racista, ja que només en aquest moment el racisme serà un tema que, per fi, no serà aliè a la majoria de sectors de la societat, sinó que será una realitat davant la qual tota persona se senti interpel·lada, encara que no l'afecti de manera directa. Mentre arriba aquest moment, fem i convidem a fer una revisió personal "del però", fins i tot si ens assumim com antiracistes, seguim fent visible el racisme quotidià en qualsevol de les seves manifestacions i evitem que es consolidi la seva normalització a casa, al barri i a la ciutat. El racisme no és una cosa normal. El racisme denigra, fereix i mata.
Jo no sóc racista, però la meva societat encara ho és. Jo no sóc racista i m'agradaria que tu tampoc ho siguis...

https://xarxanet.org/opinio/no-soc-racista-pero